S. T. És A Felesége

Ez a kép ifjú házasokként ábrázol minket a feleségemmel. Úgy ismerkedtünk meg 1946-ban, hogy a Kereskedők Országos Szövetségének volt egy rendezvénye, és én oda elmentem. Én akkor a Belvárosban önállósítottam magamat Ott találkoztam vele, egy magas, ősz hajú férfi volt az apja, és -- hogy mondják ezt? Meglátni és megszeretni!? Csak polgári esküvőt tartottunk, egyházit nem, s gyermeket sem akartunk, a feleségem azt mondta, hogy ebbe a világba zsidó gyermeket szülni bűn. A feleségem 1921-ben született, Kaposvárott , Kaufer Zsuzsa leánykori néven. Testvérei nem voltak. A háború előtt végeredményben diák volt. Elvégezte a polgári iskolát. Azt is tudom, hogy ő tanult ilyen fűzőkészítést. Abban az időben nagyon divat volt a nőknél a fűző. A régi papírok között láttam az igazolványát, amiben elismerik, hogy fölszabadult mint hivatalos fűzőkészítő. A

feleségem szülei átlagos polgári életet éltek, nem jártak templomba. A feleségem a második világháború előtt, 1940-ben férjhez ment Braun Róberthez, aki Csepelen az Egyesült Izzónál dolgozott mint vegyészmérnök [Az Egyesült Izzó és Villamossági Rt. Újpesten volt. -- A szerk.]. Éltek együtt talán 1 évet, és utána behívták a férjét munkaszolgálatra, ahol el is pusztult. Ennyit tudok róla. A feleségem a háború alatt az Elnök utcai raktárban, az egy katonai raktár volt, ott dolgozott. Ilyen közmunka volt, zsidó lányok végezték, katonaruhákat varrt. [Munkaszolgálat volt. A VIII. kerületi Elnök utcában a későbbi Május 1. Ruhagyár elődje, az 1913-ban, eredetileg katonai varroda és ruharaktár funkcióval létrehozott gyártelep volt, amelyet 1930-ban alakítottak át ruhagyárrá. -- A szerk.]. Onnan vitték a gettóba. Tudom, hogy a Zsuzsi ott szabadult föl a gettóban.